

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Ethnici abortum procuratum detestantes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

huc in utero, inquit, dum adhuc sanguis in hominem delibatur, dissoluere non licet. Homicidij festinatio est prohibere nasci. Nec refert natam qui eripiat animam, an nascentem disrumpet. Homo est, qui futurus est, etiam factus jam omnis in semine.

Neque opus est, tantos citare Patres, ad eam hęc res barbara, immanis & naturę inimica est, ut vel ipsi eam Ethnici sint extremę detestati. Neque verò juris Consulti tantum, sed etiam medici, sed historici, sed oratores, sed poëtę contra hanc pestem calamum & linguam strinxerunt. *Abortivum dare, inquit ille, nulli unquam fas est. Vi enim Hippocratis testatur oratio, tam duri reatus conscientia medicorum innocens officium non debet maculare.* Immo Hippocrates juramento Medicum cavere voluit, ne cuiquam abortivum (Gręcis ἀμβλαβιδιον) daret. Ammianus Marcellinus acriter infestatur Eusebiam, ob hoc scelus, quod scilicet Helenam sororem Constantij Iuliani Cęsarıs coniugem, Romam specie affectionis ductam, venenum bibere, per fraudem illexerit, ut quotiescunque concepisset, immaturum abijceret partum. Nam & pridem in Gallijs, cum marem genuisset infantem, hoc perdidit dolo, ut obstetrix corrupta mercede, mox natum præfecto, plus quàm convenerat, umbilico, necaret. Tanta tamque diligens opera nauabatur, ne fortissimi viri soboles appareret. Sed Oratorem audiamus. Cicerone enim, in Cluentiana, laudat iudices, qui Milesiam quandam damnarint, quod, accepta ab hæredibus secundis pecunia, sibi ipsa medicamentis partum abegisset; additis rationibus, quod improbè fecisset, quæ spem parentis, memoriam nominis, subsidium generis, hæredem familię, designatum Reip. ciuem sustulisset: itaque pecuniam illam acceptam, non solutionem legatorum, sed mercedem abortionis esse appellandam. Ipse Quidius in tales exclamat:

*Que prima instituit teneros auellere fetus,
Militia fuerat digna perire sua.
Si mos antiquus placuisset matribus idem,
Gens hominum vitio deperitura fuit.
Scilicet ut careat rugarum crimine venter,
Sternatur pugna tristis arena tua.*

P p p

Vestra

IV.

Theodor.
Priscian. ad
Victoriam
lib. 3.

Cic. orat.
pro A. Clu-
entio.

Ouid. lib. 2.
eleg. 14.

*Vestra quid effoditis subiectis viscera telis,
Et nondum natis dira venena datis?*

Obseruant nonnulli, diuina Nemeli, instissimò que iudicio, eas ipsas frequenter matres necari, aut graue corporis perpeti detrimentum, quæ venenum transmittunt, ad factum à se expellendum. Ita, juxta illud: *Qui fodit fontem, incidit in eum*, vna hæ noueræ veriùs, quàm matres, cum filijs, in sepulchrum inferuntur, quàm filij sui, vtique morte digniores: quibus tam diris cur venenum parceret, ingenij sui oblitum, quod innocentes è medio tollit, in medio earum jacentes? Itaque nec apio, nec hedera coronandæ sunt, quæ apio, aut hedera, in naturæ ignominiam, vti didicerunt.

V.

Quare mirari satis non possum, Aristotelem vsque ad ob politicæ, & moris Græci studiosum fuisse, vt obliuisceretur naturæ. Nam vbi docet, felicitatem ciuitatis, in amplitudine atque multitudine hominum, non consistere, sed attendendum, ne quid desit, vel supersit, venit in eam quæstionem, quæ est de numero liberorum, non nimis augendo; ostenditque, quid sui iudicij sit, de more veterum Græcorum, quibus licebat exponere necareque liberos, si eos alere noluisent. Neque enim ea illis res fraudi erat. Cuius inhumana consuetudinis plene sine fabulæ Comitorum & Tragicorum. Fert igitur Philosophus primò hanc sententiam: *De exponendis autem liberis & alendis, sit lex, Nihil mancum debileq, alere.* In quæ verba Victorius sic commentatur: *Nullò pacto vult orbatum sensu, membroq, aliquo corporis, vsibus humanis necessario, siue pluribus, ali. Quod probabat antiquitas, quia hi Reip. utiles nullam in partem sunt (molesti autem multis modis ceteris) sed etiam quia illi ipsi nullum verum fructum vitæ gustant. Consuetantur autem necessario multis miseris. Nostra pietas Christiana hoc sustulit, tantumq, concedit monstris extingui, & partus, qui magis belluæ, quàm hominis speciem referunt. Certè Christus debiles & claudos, & vnum oculum habentes ad cælum admittit: & vult nos, miseratione horum, cælum promereri. Quemadmodum olim accesserunt ad eum turba multa, habent & secum mutos, cacos, claudos, debiles, & alios multos; & proiecerunt eos ad pedes eius, & curauit eos. Quare Christo repugnat*

Prou. 26. 27.

Aristot lib. 7.
Polit. c. 16.

Matth. 18. 8.

Matth. 15. 30.